



CARTA DEL CENTRE EXCURSIONISTA ESCALENC

Benvolguts amics escalencs:

Una vegada acabada la III Festa del Pedal, els membres del Centre Excursionista Escalenc ens vam plantejar la possibilitat de deixar el Centre en altres mans, a gent que tingués més temps per dedicar-s'hi i que ho fes a consciència.

Aquestes darreres festes nadalenques –que esperem hagin estat molt bones per a tots– una tasca que havia anat fent el Centre com és el Concurs de Pessebres, va ésser organitzada per la Parròquia i pel mateix «L'Escalenc», tot i que nosaltres els hi vam dir amb un temps molt just que enguany no ho fariem. Ells, plegats, amb desig de que el Concurs de Pessebres no havia d'acabar, varen portar endavant aquesta tasca que segons hem sabut ha estat un èxit.

Els components del Centre Excursionista hem decidit plegar, però no perquè no ens agradés el que estàvem fent si no perquè hem anat adquirint noves obligacions (laborals, estudis i d'altres) que cada cop s'han anat fent més fortes fins que ha arribat un moment en què hem dit. «S'ha de continuar i per manca de temps fer unes tasques mal organitzades?, No és millor que persones que ho puguin fer s'hi dediquin?». Però, per altra banda dèiem, això potser són excuses i que quan es vol fer es tren el temps d'on es pot. Nosaltres hem vist que això era del tot impossible, no tenim temps i si cada vegada més obligacions. Potser si el dia tingués més hores fora d'una altra manera.

Tot i la curta vida del Centre (aproximadament uns quatre anys) i encara que no hem arribat a fer totes aquelles tasques que hauriem volgut, per a nosaltres tot plegat ha estat una experiència inoblidable, enriquidora en tots els sentits. Ha fet créixer en nosaltres l'esperit de companyerisme, el sentit crític i organitzatiu; ens ha demostrat que la gent –vosaltres– seguia i participava i que el Centre a poc a poc, amb el pas del temps, s'anava arrelant.

Direu –potser– que són unes arrels curtes (pels pocs anys), però creiem nosaltres que ben agafades a un sòl de gent disposada a seguir i a col·laborar. Aquesta serà la gent que tal vegada continuarà amb el Centre; QUE LI DONARÀ UNA NOVA EMPENTA, perquè encara que els membres del Centre pleguem pel que abans explicàvem, ell, com a Entitat contínua –no hem pas donat la baixa del mateix a la Generalitat– aconseguirà passar aquesta crisi i unes mans amb noves idees i nou esperit de lluita el tirarà endavant. N'estem segurs!

Us direm, però, que el curset d'esquí es farà igualment aquest any 1986, i serà el Patronat d'Esports qui ho faci, tot i que nosaltres esperem col·laborar-hi d'una forma o d'altra.

Que no s'esmicoli el Centre Excursionista és el nostre desig i aquesta carta –que tal vegada us haviem d'haver adreçat abans– és un clam a tots aquells que podeu fer possible la seva continuïtat.

Gràcies i fins sempre!!

EL CENTRE EXCURSIONISTA ESCALENC



DEIXAREM CAURE L'ALFOLÍ DE LA SAL?

Com veïns de l'Escala preocupats per la conversió del nostre abandonat Patrimoni Arquitectònic, volem aprofitar aquesta fines-tre oberta de «L'Escalenc» per a fer un crit d'alarma sobre l'evident i lamentable estat de destrucció en què es troba l'edifici més antic del nostre poble.

Des d'aquí volem demanar a l'Ajuntament quines mesures concretes té pensades per evitar el progressiu enderrocament d'aquest significatiu edifici de la nostra història local i quins són els plans d'actuació, immediats o a llarg plaç, –si és que existeixen– de cares a promoure una digna i definitiva restauració del noble monument.

Què se n'ha fet de les tan ben intencionades declaracions de l'actual batlle, publicades al Punt Diari del 19 d'agost del 1984 en les quals afirmava «estar preparant un estudi de proposta de compra de l'Alfolí, per posteriorment procedir a la seva restauració i habilitar-lo com Casa de Cultura, Sales d'Exposicions, Centre d'Actes Públics, etc.»?

Ha passat més d'un any i cada dia podem constatar amb creixent indignació com, de mica en mica però inexorablement, les parets i el que quedava dels teulats del Pòsit Vell, van caient a terra davant la passivitat de tots. Altres problemes «més importants» han fet oblidar aquells elevats propòsits? Com és que el futur d'un element tan representatiu del nostre Patrimoni Col·lectiu –de tot el poble– (per altra banda declarat per la Generalitat com monument d'interès artístic i històric de caràcter Nacional) es deixa abandonat en mans d'una propietat privada? És que hem d'esperar que acabi de caure per veure com s'hi alça, en lloc del centre d'ús comunitari que al poble necessitem, qualsevol impersonal construcció particular?

ASSEMBLEA LOCAL DE L'ESCALA D'ALTERNATIVA VERDA
Gener de 1986

